

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankih ob **torških, četrških**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
za jeden mesec . f. — 90, izven Avstrije f. 1.40
za tri mesece . . . 2.60
za pol leta . . . 5. —
za vsa leta . . . 10. —
Na naročbe brez priložene naročilnice se
ne jemlje ozir.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč.,
v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javnozahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema **upravnništvo** ulica Caserma 13.
Odpri reklamacije so prosto poštnice.

„V edinosti je moč!“

Kdo je provzročil?

Pametno človek si ne zatika svojih oči
pred — resnico samo zato, ker mu je morda
ista neljuba. Ve namreč, da bi bilo tako po-
četje neizmerno in brezsporno; sajti uverjen
je, da resnica prodre vendarle na svetlo
danes ali jutri. In čim pozneje in čim bolj
proti njegovi volji se to zgodi, tem boljše
je sanj.

In sato nočemo biti mi taki nespamet-
neži, da bi hoteli prikriti resnico, da bi
si hoteli zatiskati oči pred dejstvom, ki je
imamo pred seboj na dlani, pred dejstvom
namreč, da so narodna nasprotstva
na Primorskem dospela že do skrajne meje
in da nikakor ni smeti strune nategati še
bolj, ako nočemo, da — poči.

Odnosji med obema narodnostima na
Primorskem so zelo napeti. Bog ne daj mi-
sliti, da se morda mi veselimo na tem —
to nikakor ne: mi konstatujemo le, a zajedno
tudi obžalujemo ta fakt. Konstatovati ga pa
moramo sleharni dan, ker nočemo biti taki
nespametneži, da bi rili se svojo glavo v
perje, samo da ne bi videli okolo sebe. In
res mora biti slep in gluhi oni, kateri ne
vidi in ne sliši sleharni dan pojavljajočih se pri-
kaznih do vrhunca prikipelga narodnega na-
protstva, ali bolje rečeno: do slepega fana-
tisma prikipelga nestrpnosti na strani naših
sodeželanov druge narodnosti.

Sleharni dan, pravimo, nam donša takih
pojavov. Poslednje dni pa smo doživeli jeden
tak pojav v najodurnejši obliki. Na mislih
nam je tisti glasoviti občni zbor zadruge go-
stilničarjev tržaških, ki se je zavrnil s —
pretepom.

Temu obnemu zboru hočemo posvetiti
danes par vrstic. Premišljajočim o dogodkih
pri tem obnem zboru nam sicer nekaj reče
po šilah, vendar pa se hočemo potruditi, da
nam bo naša beseda mirna in trezna. Kajti
mi si tolažimo nalogo javnih glasilov nekoliko
drugače, nego pa naši italijanski tovariši,
kateri menijo, da treba pri vsaki priliki ob-
livati plamen — s oljem.

Da pa moremo primerno in po zaslugi
oceniti obžalovanja vredne dogodke iz omen-
jenega obnega zbora, moramo najprej in
posebno naglašati dejstvo, da je gostilni-
čarjev in krčmarjev slovenske
narodnosti v Trstu v tolikem šte-
vilu, da so imeli pri zadnjem in
glasovitem obnem zboru — ve-
dino. To okolnost moramo naglašati posebno,
ker je preznačilna za fanatizem nekaterih
naših sodeželanov italijanske narodnosti. Kajti
izbruhe arditosti, naperjene proti naši nár-
odnosti, morali bi odločno obojati tudi v tem
slučaju, da so naši gostilničarji v odločni
manjšini, ker to vendar ne gre, da bi v tem
prosvitljenem stoletju, v tem stoletju člove-
koljubja prisnavali pravico močnejšega; koliko
odurnejša se nam pa mora videti strast naših
sodeželanov druge narodnosti, ako pomislimo,

da so naši gostilničarji v omenjeni zadrugi,
če že ne v odločni večini, gotovo pa v to-
likem številu zastopani, da se smejo
smatrati povsem enakoveljnimi s zadrugi
italijanske narodnosti.

Toda k stvari — namreč k dogodkom
pri, ali pravo za pravo po obnem zboru.
Kajti ti poslednji so zanimiveji in značilnejši.

Kako je bilo torej? Omenjenega zbe-
rovanja so se slovenski gostilničarji Tržaški
udeležili v tako lepem številu, da jih moramo
pohvaliti pred slovenskim svetom. A tega
niso storili v ta namen, da bi izvali kakov
nered, ampak da kot zavedni in tresni možje
pametno in odločno zahtevajo svoja najpri-
mitivnejša prava v jezikovnem po-
gledu. A mesto da odgovore na to povsem
opravičeno zahtevanje argumenti in dokazi,
odzvati so se nekateri gostilničarji italijanske
narodnosti s žaljivimi in — to je posebno
žalostno — pri vsaki priliki stereotipnimi
vzkliki: Fora i sčavi! Moscardini!
calligheri!

Dasi bi moral imeti poltovo kri v svojih
žilah oni, kojega ne bi razgrela taka žaljenja,
vendar so naši gostilničarji s prva ponosno
in možko presirali to, recimo: brestaknost.
Ker so se pa isivanja množila od minute
do minute, morali so naši reagovati, da
branijo čast in poštenje svoje lastne krvi.
Beseda je dala besedo in hrup je naraščal
tako, da je gosp. zastopnik obrtne oblasti
kar mahoma zaključil zborovanje, pobešnjavi
iz dvorane. Razvneti možje jeli so zapuščati
dvorano. Dospeli na Bergerjev vrt dvignili
so nekateri italijanski gostilničarji — poslušili
bi lahko s imeni, toda mi nečemo prejudi-
cirati sodni preiskavi — stolice in kričali
vihteč s istimi: Vegni qua moscardini se
gave coragio! Posledica tej arditosti je bil
hud spopad in nekoliko opraskanih glav.

Tako se je dogodilo pri Bergerju, toda
veliko žalostneje je vse ono, kar se je potem
godilo po predalih časopisov, „smernih“ in
radikalnih, italijanskih in — nemških. Tu se
vam je zavijalo, lagalo, natolecevalo in —
denunciralo, da je kar groza. In kot
resnicoljubni možje moramo naglašati, da so
se radikalni italijanski listi vedli veliko do-
stojneje, nego pa „konservativni“. Postopanje
„Mattina“ in „Triesterica“ bilo je naravnost
škandalozno. Dá, tudi stara „Triesterica“ si
je domisljala, da jej je — morda koalicijska
— dolžnost, v potu svojega obraza nositi
polena na gromado, na katero so bili položili
uboge slovenske gostilničarje. Čudni so
res naši odnosji, a še čudnejša sta „smor-
nost“ in „konservativizem“ izvestnih tržaških
glasil, o katerih trde zlobni ljudje, da se ne
preživljajo ob pripevkih svojih naročnikov.
Nam sveda ni mogoče, da bi na tem mestu
označili ves tisti nebroj lažij in zasukavanj,
s kojimi so nas obsipali tržaški listi s „konser-
vativnega“ in radikalnega brega. Le „Tri-
esterica“ bi radi povetili par besedi, kar mo-
ramo nje postopanje — ona že ve zakaj —
obojsati v prvi vrsti.

— Kateri predznik me nadleguje ob ti
pozni uri? zadere se Tahi, jezno premerivši
tujca.

— Homo regius! odgovori tujec. Ali ste
vi velemožni Francišek Tahi, vrhovni konju-
šnik kralja?

— S-m, reče Tahi začuden.

— Náte torej pismo pod velikim peč-
tom od kraljevskega odvetnika Blaža Haza-
fyja.

— Od kraljevskega odvetnika? Česa bi
rad od mene?

— Čitajte sami! Z Bogom! reče tujec
in odide.

Tahi iztrga služabniku luč, pohiti v sobo,
razmota pismo, prične čitati, bledeti, drhteti.

Za božjo voljo, kaj je? vzkrikuje Loli-
čevka.

(Dalje prih.)

Preznačilno je, da je „Triesterica“ po-
polnoma potajila dejstvo, da je po prečitaniu
poročila načelnštva isto — in po vsej pravi-
ci — prvi in ostro napal **Neslovene**,
gostilničar **Leipzigor**, ki ima svojo go-
stilno na voglu ulic „Del Torro“ in „Chiossa“.
Ta napad je „Triesterica“ kar meni tebi nič
podtaknila zastopniku konsumnega društva
rojankega, čeh, da je ta poslednji „störrend“
posegel v razpravo. Za Leipzigerjem se je
res oglasil jeden slovenskih gostilničarjev z
vprašanjem do načelnštva: zakaj zapisnik
zadnjega obnega zbora niti podpisan ni,
kakor zahtevajo pravila sadruga? Se-li to
pravi motiti razpravo, ako zadrugi — in
naj je tudi Slovenec — opozarja načelnštvo
na postavbo, to je na določila pravil? „Tri-
esterica“ podtika slovenskim zadrugi tudi
to, da so hoteli zavleči v razpravo — na-
rodno vprašanje. Taki so! Italijani
uživajo v zadrugi svoja prava v jezikovnem
pogledu, istotako tudi par Nemcev; če se pa
mnoštveni Slovenci oglasijo za leta in jed-
naka prava, očitajo jim takoj, da tirajo na-
rodna vprašanja v razpravo. Pri tem pa je
„Triesterica“ sopet — živelo nje resnico-
ljubje! — potajila dejstvo, da je predsednik
zadruga na dolgo in široko govoril o veljavi
italijanskega jezika in italijanskega značaja
mesta tržaškega. Ali ni imel prav zadrugi
Kravos, ko je očital načelnštvu, da ono za-
vlačuje politiko v zadrugo? Gostilničarska
zadruga nima opraviti čisto nič s italijanskim
značajem mesta, kajti ista je ustanovljena na
podlagi državnih zakonov in mora v tem
svojetvu biti pravična vsem narodnostim. Za-
pomni si „Triesterica“: zahtevanje jezikovne
ravnopravnosti za slovenske zadrugičke ni
vprašanje politike, ampak vprašanje pravi-
ce in praktične potrebe.

Še jedno cvetko moramo utrgati iz vrta.
„Triesterica“ resnicoljubnosti. Ta brumna
dama pripoveduje namreč, kako se Kra-
vos in par somišljenikov zbe-
žali iz dvorane, valed česar je bil
komisar Artico prikljen razpustiti zborova-
nje. Pardon: to ni res, ker je gospod Artico
popred zapustil dvorano, nego po Kravos in
somišljeniki. Pri vsej svoji „resnicoljubnosti“
je naša tetka tudi grozno najvna. Ali ne bi
bilo to čudno, da je bil komisar razpustil
zborovanje potem, ko je „par“ „razgraja-
čev“ zapustilo dvorano. Mi menimo, da bi
bili potem tem lažje zborovali. Vidiš, kako
biješ sama sebe po zobeh!

Ko je provzročil torej izgredo: tisti, ki
zahtevajo svoja najprimitivnejša prava, ali pa
tisti, ki v svoji narodni nestopnosti kratijo te
prava? Národní fanatizem in divje
sovražstvo do slovenske nár-
odnosti nekaterih italijanskih za-
družnikov sta zakrivila vse to
neljube dogodke.

Najbolji dokaz temu je okolnost, da iz-
med vseh zborovalcev so vzeli „na muho“
le tista dva nedolžna gospoda,
o katerima vemo, da jima lahko
škodujejo, ker sta zaviana. To je
junaštvo, ki pa diši po — denuncijan-
stvu. — Sram jih bilo!

Politiške vesti.

Intronizacija nadškofa Zagrebškega
dr. Josipa Posilovića se je vršila jako si-
jajno minolo nedeljo. Tem povodom je došel
v Zagreb slavni biskup Djakovski, Josip Ju-
raj Strossmayer. O intronizaciji spregovorimo
obširneje v današnjem večernem izdanju.

Vladika Strossmayer v Zagrebu.
Povodom intronizacije novega nadškofa Za-
grebškega prišel je minoli petek zvečer v
hrvatsko prestolnico slavni biskup Stross-
mayer. Na kolodvoru se pričakovale vla-
diko razne deputacije gospej, meščanov, dru-

štev, dijaštva in mnogo cerkvenih ter civilnih
dostojanstvenikov, učenjakov itd. Pred kolo-
dvorom je nestrno pričakovala narodnega
dobrotnika neizmerna množica ljudstva. Mo-
sto se je praznično odličilo; povsodi so vihrale
narodne trobojnice. Ko je priljubljeni vladika
stopil raz železniški voz, zaurili so urnebesni
„živio“ klici; vseučiliščno razstavo so pove-
sili pred požrtvovalnim rodoljubom. Deputa-
cija gospej je izročila vladiki prekrasen
šopek cvetlic, povezan s trakom, na katerem
je bil napis: „Zagrebačke gospodje
— prvomu sinu domovine“. Zatem
je nagovoril vladiko predsednik trgovinske
komore Janko Grahor v imenu meščan-
stva. Vožnja do nadbiskupske palače bil je
pravi triumfalni sprevod, kakoršnega Zagreb
menda ni še doživel nikdar. Ob 9. uri zve-
čer priredilo je pevsko društvo „Kolo“, čie-
gar pokrovitelj je Strossmayer, podoknico in
balkado vladiki. Vladika je stopil na balkon
in društveni predsednik, kr. notar Arnold,
posdrvil ga je z navdušenim govorom. Stross-
mayer je navdušeno odgovoril: „Petje je
umetnost, koja sadi v naša srca visoko
mieli in čudezna čutstva. Petja se služita
tudi vera in patrijotizem, kateri s pesmijo
uči narod svobode in požrtvovalnosti. Bog
bogoslovi in obdaruj hrvatski narod s srečo
in svobodo! Živela Hrvatska!“ Nbrojna
množica izrasla je s viharimi „Živio Stross-
mayer!“ hvalašnost svojemu dobrotniku. Ko
so „Kolaši“ zapeli pesem „Glasna, jasna“,
razkril je Strossmayer o refrénu „Živela Hr-
vatska“ svojo glavo in navdušeno mahal s
svojo kapico. Ko je pesem končala, zaklical
je krepkim glasom navdušeno: „Iz dna
duše kličem: Živela Hrvatska!“
— Z viharimi „Živio“-klici na vladiko, Star-
čevića in na domovino končala je podoknica.

Italijansk častnik-ogleduh. Dne 7.
t. m. obsodile je kazensko sodišče v Dignu
(južna Francija) v tajni razpravi italijanskega
majorja topništva Alojzija Falto zaradi ogre-
duštva na leto dni ječe in na 1000 lir globe.
Majorja Falto so zasačili pred jednim mese-
cem na mostu pri Oraisonu; pri njem so
našli mnogo načrtov francoskih utreb, po-
pis ceste, mostov itd.

Različne vesti.

Njeg. Veličanstvo cesar ostavi zdravišče
Madonna di Campiglio dne 12. t. m. ter od-
potuje v Itl, kjer ostane vso poletje.

Cirilometodijki dar. Č. g. Barkovljanski
župnik Ivan Črne je daroval kot cirilometo-
dijki dar 6 kron, katere se prištejejo pokro-
viteljini Barkovljanske župnije — 4 krona pa
pevskemu društvu „Adrija“. — Gosp. N. N.
v Barkovljah je daroval 4 krono tudi kot
cirilometodijki dar, kateri znesek se pri-
šteje imenovani pokroviteljini.

Za družbo sv. Cirila in Metoda dobil je
Dragotin od Frana in Josipa 2 kroni kot
mešetarjo za prodano „kolo“. Ta znesek se
prišteje pokroviteljini Barkovljanske župnije.

Tudi značilno! Predčvečajnji „Il Pic-
colo“ javlja s nekakim ponosom „lepo“ vest,
katero mu je priobčilo ravnateljstvo „grupe“
svete „Lege nazionale“. Ta „lepa“ vest zares
prekrasno označuje duh, v katerem se vzpaja
tržaška lahonska mladina na občinskih sred-
njih šolah. Letošnji maturantje na tukajšnjem
mestnem gimnaziju — „seguendo una nobile
tradizione“ (po plemenitem običaju) — kakor
pravi omenjeni babjek, so nabrali med seboj,
sveda iz „najplemenitejšega namena“, lepo
svotico 1115.87 kaj? Menda kron? Sveda!
Dijaki na mestnem gimnaziju menda ne po-
znajo niti kron, niti avstrijskega denarja
sploh; poznajo le denar blažene svoje „pa-
trije“ in to so — lire. Torej še jedenkrat
bodi povedano: Dijaki, dovršivši letos občins-
ki gimnazij v „italijanskem“ Trstu, nabrali

PODLISTEK.

84

Kmetaki upor.

Spisal Avgust Senoa. Preložil I. P. Planinski. —
V grad pridirja na konji tujec iz Za-
greba.

— Kje je gospodar? vpraša služabnika.
— Ne vem, odgovori Peter Bošnjak,
kateri je prišel na vrata.

— Hm, prej kot ne igra kastelana Lu-
lića, naasmehne se potihoma Domačić, kateri se
je dotleje s Petrom razgovarjal.

Povedite mi pri ti priči k njemu! V
kraljevem imenu! reče tujec.

Peter užge luč. Potem povede tujca do
kastelanovega stanovanja in potrka na vrata.
Tahi prihiiti pred vrata.

so po plemenitem navadnem običaju, za „Lego nazionale“ 1115.87 Italijanskih lir. Ako to ni lojalnost — za Italijo namreč — potem naj kdo drugi pokaže še sijajnejše svoja „patriotiska“ čutila. Pa saj je to popolnoma v redu. Čuli smo na kompetentnem mestu slovesno zatrdilo — da v Trstu ni irredente!

Papež za pokojnega Carnota. Iz Rima javljajo, da je odredil sv. Oče, da se obhajajo dne 25. t. m. v cerkvi Sv. Ivana v Lateranu mrtvaške slavnosti za umorjenega Carnota.

Zadruga tržaških pekarskih pomočnikov. Minolo nedeljo so imeli tukajšnji pekarski pomočniki svoj letošnji redni občni zbor. Ker je to zborovanje le strokovno, nikakor pa ne obče važnosti, ne bi je niti omenili, da ni o tej priliki izilil predsednik gospod Krail svoj govor na ubogi naš list. Strážansko smo se bili namreč zamerili gospodu Krailu, ročte Kralju, s tem, ker smo bili objavili v št. 71. našega lista (večerno izdaje) s dne 14. junija t. l. vest „Čas bi bil!“, v kateri smo po vsej pravici grajali pisavo pristnih slovenskih imen v proglasu pekarskih pomočnikov (kaj ne gospod Krail?) in povdarjali potrebo slovenskih proglasov s jednostavnega razloga, ker je ogromna večina pekarskih pomočnikov slovenske narodnosti. Ta povsem primerna opazka je razburila gosp. Krailu živce tako, da je grajal naš list pri omenjenem zboru, češ, da namerujemo sejati razpor (!) med institucije, katerim jedini namen je blagor svojih zadrugarov, (kateri se najprej doseže s vse-reližno italijanščino?! Stavce), ter je sosedno pozval zborovalce, da naj se za Boga ne pridružijo našemu menenju in da naj nikar nihče ne stavi predloga v tem smislu. No, mi ne maramo presojati „parlamentarnega“ postopanja g. Kraila v tej stvari, ko se protivi opravičeni zahtevi, ki je v interesu ogromne večine zadrugarov. Saj mu je to dokazal nek zadrugar, ki je postavil konkretni predlog v smislu naše opazke. — Ponavljamo še enkrat, da nas notranji odnosi v pekarski zadrugi jako malo brigajo, obhajujemo le s stališča pravice in ljubezni, da se pekarska zadruga ne postavi na stališče jednako-pravnosti nasproti ogromni večini svojih zadrugarov.

Zopet so lagali! Razni dunajski in budimpeštanski listi so prinesli te dni vest, da se je vršila hišna preiskava pri uredniku lista „Il Pensiero Slavo“, gosp. Antonu Jakicu, da je ta preiskava v zvezi s neko rusko damo in emiserkjo, in slednjič da so zaprili urednika Jakica valed te preiskave. Vse te vesti delajo vao čast orientalski fantaziji njih krivinskih izumiteljev, le žal, kajti izmišljena so od konca do kraja, kakor smo izvedeli iz povsem verodostojnega vira. Sicer pa bi lahko mislili, da je vse te vesti raznesel v svet slavni Correspondenz-Bureau, kajti vsi omenjeni listi so jih prinesli hkratu, v večernih izdajah jednega in istega dne. Mi v Trstu smo se seveda smijali, Lah pa so se čudom čudili, kako da se „zaprti“ Jakic tako veselo — spreha po Corau.

Iz Podgrada se nam piše: V petek t. j. 6. t. m. završena je bila kazenska pravda, katero je naprtil gosp. deželni poslanec in naš župan Slavoj Jenko proti Franu Marottiju iz Obrova, Ivanu Tončiču in Mihi Miklavcu iz Gradišča radi razžaljenja časti. Ta pravda bila je jako obširna ter se je obravnavala dva dni. Tožitelja je zastopal gosp. odvetnik dr. Gustav Gregorin, tožence pa gosp. odvetnik dr. Ivan Martinolich. Povod pravdi bile so govorice, katere so širili toženci, a v prvej vrsti Fran Marotti, da je komisija, poslana na tožbo Frana Marottija od deželnega odbora istrskega, našla, da manjka v občinski blagajnici, katero opravlja gospod župan sam, veča svota denarja. Toženci ponudili so pri kazenski obravnavi dokaz resnice o okolnosti, da je omenjena komisija konstatovala primanjkljaj denarja v občinski blagajnici. Tožitelj pa je oledal tožencem posel s tem, da je sam predložil takoj zapisnik o izvršeni škrotraciji kolikor rešitev deželnega odbora ter še vrhu tega dal na ogled občinske račune. Iz vseh teh dokazov, katere ni bil tožitelj nikakor vezan predložiti, katere je pa prostovoljno predložil, da se nasprotniki ne mučijo preveč z nemogočimi svojimi dokazi ter da se stvar ne zavleče preveč, izhajalo je jasno, da ni manjkalo niti novčiča v ob-

činski blagajni. Na podlagi izvedenega dokazovanja obojeni so bili vsi trije obdolženci v smislu §§. 487, 488 in 493 kaz. zak. in sicer:

Fran Marotti iz Obrova na 150 gld. globe oziroma en mesec zapora v slučaju nesolvantnosti;

Ivan Tončič iz Gradišča hāt. 22 na 14 dni zapora in

Miha Miklavac iz Gradišča hāt. 8 na 7 dni zapora.

Toženci in tožitelj priglasili so vzklik, prvi radi nekrivde, a tožitelj radi preniko odmerjene kazni. Kazenska obravnava, za katero se je jako interesirala tukajšnja gospoda, bila je polna zanimivih epizod in morda je imel dopisnik od četrtka prav, ko je trdil, da s tem ne bode še vse dovršeno, nego da bode še treskalo, da se zrak dobro očisti. Saj čistega zraka res potrebujemo v naši občini.

O priliki vrtno veselice „Tržaškega Sokola“ so preplačali sledeči gospodje: Mandić 40 kr., Bartelj in brata dr. Trinajetića po 1 gl. 40 kr., Suban 50 nč., Perhavo 40 kr., nepoznan 10 kr., Trnovec ml. 40 kr., Godina Benedikt 20 kr., Rožanc 20 kr., Krajcar 40 kr., N. N. 20 kr., notar Kavčič iz Gorice 40 kr., N. N. 40 kr., Vrabec 50 kr., Milavo 1 gld., Krajnc 70 kr., Prelog 70 kr., N. N. 40 kr., Polić 40 kr., Vatovec 2 gld., Candolini 20 kr., drd. Abram 20 kr., Ščuka podpredsednik „Adrije“ 70 kr., Ivan 1 gld., dr. Pretner 1 gld., Truden 70 kr., Dominca 2 gld., Hočevan 10 kr., G. Cotič 1 gld., Turk 1 gl. 40 kr., F. Strekel 20 kr., Macak 70 kr. Skupno 21 gld. 30 kr.

Nadalje so darovali po bratu Nehrony-ju in Škorlu za nakup novega telovadnega orodja sledeči gg.: Starosta dr. Gregorin 1 gld., G. Stepančič 1 gl., Nehrony 50 kr., Paternost 50 kr., drugi telovadci 5 gld. 18 kr. Skupaj 8 gld. 18 kr.

Vsem blagim darovateljem iskreno priporočno zahvalo ODBOR.

Nezvest uradnik. Minolo nedeljo se je postavil sodišču načelnik finančne postaje na Dunajskem severnem kolodvoru, obtožeč se, da je poneveril svoto 550 gld. Izjavil je, da si je pridržal plačo nekega finančnega stražnika, ki je bil na dopustu in plačo njemu podrejenih mož.

Tajnosten strel. Pooblaščenici smo javiti, da je bil zasednik Bader izpuščen iz bolnišnice, ker so se zdravniki prepričali, da ni bolan na duhu. Popolnoma neresenična je pa vest, katero so o tej stvari raznesli v svet razni tukajšnji listi, češ, da je dokazala policijska preiskava, da je Baderjeva histerična soproga ustrelila na svojega moža.

Policijsko. Hišni posestnik Josip Miklavci, umirovljen uradni sluga, stanujoč na Škorklji hāt. 32, bil je toliko nespameten, da je pripovedoval dvema „ženicama“ o svojem „zakladu“ in to: 21letni brezposelni dekli Franciški Narobe iz Trsta, stanujoči na Škorklji hāt. 31 in 20letni Amaliji omoženi Kohl, stanujoči na Škorklji hāt. 67. Pohvalil se je bil namreč, da ima v kleti v nekem loncu skritih 200 gld. v kronah, tolarjih itd. „Prefrigani“ ženski sti dobro vporabili to informacijo in predvečeršnjem odnesli „zaklad“. Večera po noči odvedli so ptičici v zapor in ju stavili deželnemu sodišču na razpolaganje. Nekaj ukradene denarja so našli pri očetu Kohlovi, Sosiču, v Rojanu hāt. 17 ostalo pa pri Kohlovi sami. Nakana je bila torej jako dobra, a vseh je jako slab.

Koledar. Danes (10.): Amalija, dev.; Felicitia. — Jutri (11.): Pij I., pap.; Veronika, dev. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 4. uri 26 min., zatoni ob 7. uri 43 min. — Toplota večera: ob 7. jutraj 25.2 stop., ob 2 pop. 31 stop.

Loterijske številke. Izrečane 7. t. m.

Trst	11, 31, 69, 59, 33.
Budimpešta	48, 7, 33, 34, 59.
Linc	6, 25, 50, 59, 24.

Pravila Bratovščine ss. Cirila in Metoda v Trstu.

§ 1. *Ime in sedež.* — Društvo se imenuje „Bratovščina sv. Cirila in Metoda“, s sedežem v župnej cerkvi sv. Jakoba v Trstu.

§ 2. *Namen „Bratovščine“.* — Namen „Bratovščine“ je češčenje slovanskih apostolov sv. Cirila in Metodija s cerkvenimi svečanostmi in posebno s sv. mašami in cerkvenim petjem v slovenskem jeziku, kolikor to dopušča premoženje „Bratovščine“.

§ 3. *Udje „Bratovščine“.* — Udje „Bratovščine“ so: a) ustanovni, b) redni. Prvi plačajo enkrat za vselej 10 gld. (ali 20 kron); drugi pa, in sicer možki na leto 1 gld. (ali 2 kroni); ženske pa 50 nvč. (ali eno krono).

§ 4. *Kdo sme biti ud?* — Ud te „Bratovščine“ sme biti vsak katoličan, možki ali ženska, ki se oglasi pri odboru in obljubi, da bode izpolnjeval dolžnosti „Bratovščine“.

§ 5. *Dolžnosti udov.* — Dolžnosti udov so: a) plačati letnino, oziroma ustanovnino, kakor v § 3; b) moliti vsaki dan v čast sv. Cirila in Metodija „En Očenaš in Češenamarijo“ s pristavkom: „Sveta Ciril in Metod, apostola Slovanov, vodita nas po pravi poti v sveti raj!“; c) po svoji moči namen „Bratovščine“ pospeševati.

§ 6. *Pravice in koristi udov.* — a) Udje imajo pravico udeležiti se sej in občnih zborov. Pri prvih imajo pravico le nasvete dajati, pri drugih tudi glasovati in sklepati; b) vsaki mesec se čita vsaj ena sv. maša za žive in umrle ude, posebej še za vsacega umrlega uda ena sv. maša; c) popolni odpustek dobje udje na dan pristopa k „Bratovščini“ in na praznik sv. Cirila in Metodija (dne 5. julja) ali pa med osmino, ako vredno sprejmejo zakramenta sv. Pokore in sv. Obhajila, ter molijo za zjedinenje vseh Slovanov s katoliško Cerkvijo; d) odpustek 300 dnij pri vsaki sv. maši, ako pobožno opravijo molitev: „O Bog, ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metodiju k edinosti vere poklical, dodeli, prosimo, da se vsi slovanski narodi zopet zjedinijo v Tvoji sv. katoliški Cerkvi, da bode, kakor v nebesih tako na zemlji, en hlev in en Pastir. Po Kristusu Gospodu našem. Amen. — Sveta brata, Ciril in Metod, prosita za nas!“ (Konec prih.)

Najnovejše vesti.

Madonna di Campiglio 9. Cesar in cesarica udeležila sta se danes sv. maše v božjepotni cerkvi, ki je bila polna pobožnega ljudstva, potem sta napravila islet na goro „Brenta Alta“, kjer sta obedovala v planinski koči. Mnogobrojno kmetako prebivalstvo je spoštljivo pozdravljalo cesarsko dvojico, izjavljajoč svojo brezpogojno udanost.

Budimpešta 9. Iz verodostojnega vira zagotavljajo, da se menda ruski cesarjevič-prestolonaslednik ne poroči s princesinjo Alico Hesenško, kajti car sam se baje protivi temu zakonu, ker je saročnica zelo slabega zdravlja.

Budimpešta 9. Kraljevska kurija se bode bavila jutri in potem še nekoliko dnij s snano raspravo zaradi spomenice Rumuncev, ki se je bila vrnila v Koložu.

Pizen 9. Danes ob 11³⁰ uri zvečer razpočil je dinamit v hramu delniške pivovarne. V bližini so našli užigalne vrvice in razstreljive kapsulje. Poslednje prihajajo in nekega rudnika. V istej ulici so razbite vse tipe.

Niš 9. Tu so zaprili večera nekega anarhista, kar je povzročilo veliko razburjenost. Ljudstvo spravlja ta dogodek v zvezi s okolnostjo, da je ravno sedaj tu kraljevi dvor.

Sredce 9. Občinske volitve so se završile sinoči. Zmagali so vsi vladni kandidati, Stambulovi so popolnoma propadli.

Peterburg 9. Iz Sredca došlo vesti javljajo, da nameruje princ Ferdinand v kratkem pomilostiti vse bolgarske političke begune.

Peterburg 9. „Novosti“ javljajo iz dobrega vira, da se cesarjevič poroči še - le koncem prihodnjega leta.

Neapelj 8. Tukajšnjemu listu „Roma“ je došlo pismo iz Palerma, katero javlja, da je policija zasledila anarhističko zaroto, ter je zaprla 7 oseb. Zaroti je bil namen usmrtiti poveljnika Lofarina in druge odličnjake.

Pariz 9. Italijanski anarhist Marselli je kričal v Herbaixju na javni ulici: „Živel Caserio!“ Množica ga je napadla ljuto, bijoč ga s pestmi, petami in palicami ter vrgel ga slednjič ob tla, kjer so ga teptali. Prihitevi stražarji so ga komaj rešili pred mačevanjem ljudstva. Marselli je sprovedil v bolnišnico s razbito drepinjo.

Saint-Lô 9. Razun Santa Baldi-ja zaprli so še druge tri anarhiste — namreč Italijane: Zampiera, Tognioli-ja in Marandouca — koji so došli tu sem iz Cotte in so na sumu, da so se udeležili zarote proti Carnotu.

Bratje Šoholi!
Odbor sklenil je, da se udeležimo ustanovitve brateškega nam društva v Postojni. Da se dogovorimo o podrobnostih tičečih se te zadeve, pridite danes t. j. 10. t. m. ob 9⁰⁰ uri zvečer v telovadnico.

ODBOR.

Opozorjamo naše št. čitatelje, da se že dne 12. julija izrečajo Dunajske srečke, med katerimi je 5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

Trgovinski brzojavi.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6 91—6 93, za spomlad 7 25—7 28 Koruza za jul-avgust 5 04 do 5 06 Oves za jesen 5 90—5 92. Rž 5 20—5 22.

Pšenica nova od 77 kil. f. 7 00—7 05, od 78 kil. f. 7 10—7 15, od 79 kil. f. 7 20—7 25, od 80 kil. f. 7 25—7 35, od 81 kil. f. 7 30—7 45.

Jedem — — — ; prosa — — — ;
Popravljanje in ponudbe po pšenici srednje. Prodalo se je 20 00 met. stot. stalno. Vreme lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor za julij f. 15 55 nova roba za september f. 14 60, boljše.

Kavro. Kava Santos good average za julij 97 50, za november 88 25, mirno.

Hamburg. Santos good average za julij 78 50, september 75 50, december 69 25, mirno.

Dunajska borza 9. julija 1894.

	danes	predvečeraj
Državni dolg v papirju	98 05	98 05
„ „ „ v srebru	98 10	98 —
Avstrijska renta v slatu	122 —	122 15
„ „ „ v kronah	97 90	97 90
Kreditne akcije	350 50	350 25
London 10 let	125 40	125 25
Napoleoni	9 96 1/2	9 96 1/2
100 mark	61 37 1/2	61 42 1/2
100 Italj. lir	44 40	44 60

Gostilna „All'Antico Moro“
ulica Solitaria 12, (po domače pri „Pračkovcu“) prodaja črna in bela vina pres vrste iz praških in dorberških vinogradov, in sicer: domače črno po 32, belo po 36, modra frankinja po 40, črno kvačko po 40 in rislik po 48 nč. liter. Izvratna kuhinja. — Držeč se gesla: „Rajak k rajaku“, priporoča se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

Denarna posojila

posreduje za dostojne ljudi vsacega stanu na zadolžnice, menjice in osebni kredit proti zmernim obročnim in ugodnim pogojem za vračevanje **Obdn-Rosenzweig, Budapešta** Nefelejze-ulica 8.

✉ Korrespondenja zemlja. ✉

Gostilno s prenočišči

ALLA NUOVA ABBONDANZA

ulica Torrente 15, 24-7
priporoča podpisani slavnomu občinstvu. Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ure popoldne, s izvrstnimi namiznimi in desertnimi vini ter izvrstno kuhinjo. Drobnejero pivo po nizkih cenah. Za točno in vestno postrežbo jamči ponižni

F. FAVERO.

Dunajske srečke po 1 krono

Žrebanje že jutri!

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron

Srečke priporočata: Mandel & Comp., Il Mercurio.



IG. HELLER, DUNAJ,

20—20

Bogato ilustrovani 192 strani obsežajoči katalogi v italijansko-nemškem in hrvatsko-nemškem jeziku na zahtevanje takoj in zastonj.

Iščejo se prekupci. Pred nakupovanjem ponarejenj se svari.